

Arrest

nr. 161 555 van 8 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART loco advocaat S. SAROLEA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Gadabursi, ook wel genoemd Samaroon. U werd geboren in Qoryooley op 1 januari 1994. In maart 2011 leerde u uw huidige man, Hassan Mohamed Waberi (CG 1215341) kennen. In mei 2011 ontdekte u dat u zwanger was van hem. Jullie trouwden dezelfde maand bij u thuis in Qoryooley, maar Al Shabaab ontdekte toch dat u zwanger raakte voor het huwelijk. U zou ter dood veroordeeld worden door stening. Al Shabaab-leden kwamen naar uw huis op een moment dat u er niet was. Een vrouw die bij uw moeder was ontmoette u op straat en nam u mee naar haar huis. U verbleef vijf dagen bij deze vrouw en vertrok op 10 augustus 2011 per auto naar Ethiopië. U was vijf dagen onderweg. Na een maand verblijf in Ethiopië

nam u het vliegtuig naar België, waar u aankwam in september 2011. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 26 september 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Qoryooley, Somalië en aan uw Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Uw kennis over Somalië, meerbepaald over de stad Qoryooley, waar u steeds gewoond zou hebben, laat immers te wensen over, waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden. U stelt geboren te zijn in Qoryooley in het jaar 1994 en daar steeds gewoond te hebben, tot u in augustus 2011 naar Ethiopië en vervolgens naar België reisde (zie hoorverslag CGVS p. 3, 6, 19, 20).

Er dient echter vastgesteld dat uw **geografische kennis van Lower Shabelle en meer specifiek van Qoryooley, uw beweerde regio van herkomst bijzonder beperkt is en dat verschillende van uw verklaringen strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt.** Zo verklaarde u dat de rivier de Shabelle door de stad Qoryooley heen stroomt, met de wijk Hodan aan één kant van de rivier en de wijken Wadajir en Halane aan de andere kant. U stelde ook dat er twee bruggen over de rivier zijn, één aan elke kant van de stad. Ook verklaarde u dat de verharde weg die van Mogadishu komt evenwijdig met de rivier loopt. (Zie CGVS p. 7, 8.) Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de rivier langs de stad loopt, maar er buiten blijft en dat ze de weg vanuit Mogadishu kruist vlak voor de stad, ten zuidoosten van de stad (zie informatie administratief dossier). De rivier en de verharde weg lopen dus op geen enkel moment parallel door de stad. Alle wijken van de stad liggen bovendien aan één kant van de rivier en slechts aan één kant van de stad blijkt er een brug over de rivier te zijn, dit in tegenstelling tot wat u verklaart. Ook met betrekking tot de omgeving van Qoryooley kan u weinig informatie geven. Zo kan u weliswaar Qoryooley in de provincie Lower Shabelle plaatsen, u kan geen enkele van de andere districten van Lower Shabelle noemen (CGVS p. 6). U noemde slechts de plaatsen Dharkenley, Buulo Sheikh, Haduman, Debirow, Tubeerow en Garaas Jaraan (CGVS p. 6), welke geen van alle districten van Lower Shabelle zijn. Gevraagd wat deze plaatsen zijn, stelde u dat het de provincies rond Qoryooley zijn, maar deze plaatsen zijn districten noch provincies. Sommige van deze plaatsen kunnen wel teruggevonden worden als dorp in de buurt van Qoryooley. U slaagt er in Marka te noemen als hoofdstad van Lower Shabelle, maar kon geen enkele andere stad in de omgeving van Qoryooley noemen (CGVS p. 6, 7). De plaatsen Kurtunwaarey en Wanla Weyn, twee districten in Lower Shabelle, herkent u in het geheel niet wanneer ze u worden aangeboden (CGVS p. 18, 19).

Met betrekking tot uw **clankennis** kan bovendien opgemerkt worden dat deze **eveneens bijzonder lacuneus** is. Hoewel clanrelaties in Somalië niet eenduidig zijn en er soms discussies met betrekking tot subclans bestaan, is er wel degelijk overeenkomst wat betreft de grote lijnen van de afstamming (zie informatie administratief dossier). Gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving (zie informatie administratief dossier), mag van een Somaliër verwacht worden dat hij zijn eigen clan en de belangrijkste clans in zijn omgeving kan toelichten. U bent slechts in staat twee van de grote Somalische clans te noemen (Darod en Hawiye, CGVS p. 4) en u weet klaarblijkelijk niet tot welke grote clan uw eigen clan Gadabursi/Samaroon behoort (CGVS p. 5). Nochtans behoort de clan Gadabursi/Samaroon volgens elke voor het CGVS beschikbare bron tot de grotere clan Dir. Het is dan ook zeer bevreemdend dat u deze clan niet spontaan noemt gevraagd naar de grote clans in Somalië (CGVS p. 4) en dat u, wanneer deze clan wordt aangeboden, er geen enkele subclan van kan noemen (CGVS p. 18). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet weet dat de clan Habar Gidir tot de grotere clan Hawiye behoort, hoewel u zelf stelt dat de clan Habar Gidir dominant is in Qoryooley (CGVS p. 5, 9). U kan geen enkele subclan van Habar Gidir noemen (CGVS p. 5, 9), noch herkent u de clan Ayr (een belangrijke subclan van Habar Gidir), wanneer u deze wordt aangeboden (CGVS p. 18). Nochtans is het juist de clan Ayr die erg dominant is in Lower Shabelle en dit is ook de clan van Sheikh Yusuf Mohamed Siyad «Indha-Adde», tot 2008 een belangrijke regionale warlord voor Lower Shabelle (zie informatie administratief dossier). U noemt terecht de clans Jiddo en Garre in Qoryooley, maar kan deze clans in het geheel niet plaatsen bij de grote clan waar ze toe behoren (CGVS p. 9). Bovendien valt op dat u (onder andere) deze clans in het geheel niet noemde toen u eerder in het gehoor gevraagd werd of u nog andere Somalische clans kende (CGVS p. 5), waardoor uw opsomming van clans die in Qoryooley in de meerderheid zijn (CGVS p. 9) eerder ingestudeerd dan doorleefd overkomt.

De lacunes in uw socio-politieke kennis over Qoryooley en Lower Shabelle bevestigen verder de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit. U noemde, gevraagd wie er de controle had over Qoryooley en Lower Shabelle, een zekere Hassan Ibrahim (CGVS p. 15). Deze persoon zou van de Habar Gidir clan zijn. U kent zijn subclan niet, maar hij zou de controle gehad hebben over Lower Shabelle sinds de burgeroorlog uitbrak tot op het moment dat u uit Somalië vertrok. Gevraagd of deze persoon bij de overheid hoorde of bij één of andere religieuze groep, stelt u dat hij enkel bij de Habar Gidir hoorde en dat er op het moment van uw vertrek geen religieuze groep aanwezig was in Qoryooley. (CGVS p. 15, 16.) Later in het gehoor nuanceert u dat Al Shabaab (een religieuze groepering) sinds 2007 in Qoryooley was, maar dat ze nergens controle hadden, ze doodden enkel mensen (CGVS p. 22). In de informatie waarover het CGVS beschikt valt echter niets terug te vinden over een zekere Hassan Ibrahim die sinds de burgeroorlog tot 2011 Lower Shabelle gecontroleerd zou hebben. Alle bronnen zijn het er over eens dat sinds begin jaren 2000 krijgshoofd Yusuf Mohamed Siad, bijnaam Indha Adde, de controle had over Lower Shabelle. In 2006 sloot hij zich aan bij de Islamic Courts Union (ICU). ICU werd op zijn beurt eind 2006 verdreven door de Somalische Transitie Overheid (TFG) met de hulp van het Ethiopische leger. Na intense gevechten met TFG nam Indha Adde in juni 2007 de controle van Buulo Mareer in het district Marka en van het district Qoryooley opnieuw over. (Zie informatie administratief dossier.) Het is dan ook bijzonder vreemd dat u de naam Yusuf Mohamed Siad of zijn bijnaam Indha Adde niet spontaan noemt, gevraagd wie er uw regio controleerde sinds de burgeroorlog (CGVS p. 15, 16). Zelfs indien u, gezien uw jonge leeftijd, niet exact zou weten sinds wanneer hij uw regio onder controle had, zou men toch minstens verwachten dat u zijn naam uit eigen beweging zou noemen. U blijkt echter zijn naam/bijnaam zelfs niet te herkennen wanneer deze u wordt aangeboden (CGVS p. 19). Ook de naam van de leider van Al Shabaab voor Lower Shabelle, Mohamed Abu Abdalla, herkent u niet (CGVS p. 22). Uw verklaring dat Al Shabaab nergens controleerde (CGVS p. 22) komt bijzonder vreemd over, aangezien Al Shabaab sinds 2008 wel degelijk verschillende regio's in Somalië onder controle had en er een eigen administratie invoerde. Sinds 2010 hadden ze de controle over heel Lower Shabelle, inclusief uw district Qoryooley. (Zie informatie administratief dossier.) Er kan niet worden aangenomen dat dit gegeven u ontgaan zou zijn, zeker aangezien u beweerde zelf problemen met Al Shabaab gehad te hebben en om die reden uw land ontvlucht te zijn (CGVS p. 21). Het is bijzonder eigenaardig dat u wel de laatste vier presidenten van Somalië bij naam kan noemen (weliswaar zonder van één van hen de clan te kunnen geven) (CGVS p. 16, 17), maar dat u klaarblijkelijk nog nooit gehoord hebt van de belangrijkste personen die uw eigen regio (Lower Shabelle) controleerden toen u er zou gewoond hebben.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Qoryooley en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. **Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel**

risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke herkomst en nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en (reis)documenten. U werd er aan het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Vervolgens werd u er tijdens het gehoor zelfs expliciet gewezen dat sommige van uw verklaringen twijfels doen ontstaan bij uw beweerde afkomst uit Qoryooley en u werd opnieuw gewezen op het belang van het afleggen van waarachtige verklaringen over uw nationaliteit, regio van herkomst en eventuele eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS p. 15). U hield echter vast aan de verklaringen die u tot dan toe aflegde (CGVS p. 15) en die als ongeloofwaardig moeten worden beoordeeld. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier).

Uw man verklaarde dat uw moeder jullie dochter zou laten besnijden indien jullie zouden terugkeren naar uw land van herkomst, en dat u niet in staat zou zijn hier tegenin te gaan, hoewel u zelf ook tegen besnijdenis gekant bent (zie gehoorverslag Mohamed, p. 29). Wanneer u geconfronteerd wordt met de vrees van uw man voor een besnijdenis van jullie dochter in jullie land van herkomst, stelt u dat besnijdenis daar inderdaad gebeurt. U bevestigt dat u niet wil dat uw dochter besneden wordt, doch blijft zeer vaag met betrekking tot het concrete gevaar dat uw dochter zou lopen. Gevraagd wie haar zou besnijden antwoordt u slechts dat 'vrouwen' haar zouden besnijden. Gevraagd welke vrouwen stelt u nu dat uw ouders uw dochter zouden besnijden. Gevraagd of ze het zouden doen als u het niet wilde, stelt u dat het te maken heeft met de cultuur, maar u ontkent ooit met uw ouders over besnijdenis gesproken te hebben sinds de geboorte van uw dochter. (CGVS p. 23.) Ook uw man verklaart dat uw moeder, die hij beschouwt als degene die de besnijdenis van jullie dochter zou wensen, nooit effectief over een eventuele besnijdenis van jullie dochter heeft gesproken (zie gehoorverslag Mohamed, p. 29). Er moet dan ook worden vastgesteld dat er geen aanwijzingen zijn dat uw familie inderdaad van plan zou zijn jullie dochter tegen jullie wil in te laten besnijden. In elk geval dient ook een vrees voor besnijdenis beoordeeld te worden tegenover uw land en plaats van herkomst. Aangezien reeds uitgebreid geargumenteed werd dat u voor het CGVS uw werkelijke verblijfplaats en regio van herkomst nooit kenbaar maakte, kan zij een eventuele nood aan bescherming tegen een besnijdenis van jullie dochter onmogelijk beoordelen. Bovendien werd u gevraagd om een attest van besnijdenis voor uzelf en een attest van (niet-)besnijdenis van uw dochter voor te leggen, wat tot op heden (d.d. 1/07/2015) echter niet gebeurde, wat de ernst van een vrees voor besnijdenis van jullie dochter verder ondermijnt.

U legt geen documenten voor die uw nationaliteit of reisweg ondersteunen.

Er dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw man, Hassan Mohamed Waberi (CG 1215341), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift ter staving van haar asielrelaas de volgende documenten: (1) Human Rights Watch, *Somalia: Women Shouldn't Live in Fear of Rape*, februari 2014; (2) Amnesty International, *Somalie. Le viol et les violences sexuelles, un risque constant pour les femmes déplacées*, 2013; (3) Franceinter.fr, *Une jeune femme condamnée pour avoir raconté son viol en Somalie*, 2013; (4) Google maps, satelliet, Qoryooley; (5) Somali Federal Republic, Marriage Certificate, gelegaliseerd; (6) attest op eer, GAM's; (7) medisch getuigschrift waaruit blijkt dat A. M. T. niet besneden werd; (8) medisch getuigschrift waaruit blijkt dat verzoekster een besnijdenis van type 4 onderging.

Bij aanvullende nota van 12 november 2015 brengt verzoekster de volgende documenten bij: (1) een kopie van een Somalisch diplomatiek paspoort op naam van haar echtgenoot, waarvan het origineel ter terechtzitting wordt voorgelegd; (2) een kopie van een huwelijksattest; (3) een kopie van de identiteitskaart en paspoort van de moeder van haar echtgenoot; (4) een kopie van een foto van haar echtgenoot met zijn moeder; (5) een kopie van een foto van haar echtgenoot voor het theater van Mogadishu; en (6) een kopie van een foto van haar echtgenoot voor de 'Villa Somalia', het huis van de voorzitter.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 20 augustus 2015 een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt. Eveneens is verzoekster van mening dat er sprake is van een appreciatiefout.

Verzoekster citeert een aantal wetsbepalingen en wijdt uit over een aantal administratieve rechtsbeginselen en vraagt, onder verwijzing naar rechtspraak van deze Raad, dat haar nood aan bescherming onderzocht wordt rekening houdend met haar Somalische nationaliteit.

Verzoekster wijst erop dat zij bijzonder jong was toen zij vluchtte en asiel vroeg. Zij is ongeschoold en bijna analfabeet (zij kan slechts de Koran lezen); zij werkte niet en bleef thuis. Er dient ook rekening te houden met het feit dat rondlopen heel gevaarlijk is voor meisjes en jonge vrouwen in Qooryoley, o.a. omdat er leden van de groepering Al Shabaab daar aanwezig zijn en hun extremistische interpretatie van de Koran opleggen. Zij hebben bovendien geen achting voor vrouwen, zoals blijkt uit de informatie die verzoekster aan haar verzoekschrift toevoegt. In deze context is het hoogst begrijpelijk dat verzoekster een geringe kennis heeft van geografische elementen die niet tot haar rechtstreekse omgeving behoorden. Verschillende onderwerpen waarover zij ondervraagd werd op het CGVS kent zij alleen omdat zij ervan heeft horen praten. Een ander element waarmee rekening moet worden gehouden is het feit dat verzoekster meer dan drie jaar geleden is gevlucht. Dat heeft een negatieve invloed op haar herinneringen, des te meer wanneer de vragen namen betreffen die zij sindsdien niet meer heeft gebruikt of gehoord. Tenslotte wijst verzoekster er op dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie niet juist is. Er loopt wel degelijk een rivier door de stad heen, en er ligt een wijk aan de ene kant van de rivier, en de andere wijken liggen aan de andere kant van de rivier. Er is één brug over de rivier de Shabelle ten noordwesten van de stad, en (tenminste) een tweede brug over de rivier de Shabelle ten zuidoosten van de stad. Daaruit blijkt ook dat verzoeksters verklaringen omtrent Qoryooley grotendeels kloppen met de objectieve informatie en dat de zagezegde discrepanties geen steun vinden. Verzoekster heeft trouwens ook andere namen en beschrijvingen kunnen geven. Uit het

gehoorverslag blijkt ook dat zij een zekere kennis heeft van de clanstructuur en, in een meer geringe maat, van de socio-politieke situatie. Daaromtrent zijn de verwachtingen van het CGVS ook overdreven. Er dient bovendien benadrukt te worden dat verzoekster Somali praat, wat een begin van bewijs vormt van haar Somalische afkomst. Deze elementen staven haar afkomst uit Qoryooley en haar Somalische nationaliteit. Haar vrees voor vervolgingen dient luidens verzoekster dan ook onderzocht te worden ten aanzien van een eventuele terugkeer naar Somalië.

Verzoekster stelt voorts verbaasd te zijn dat de geloofwaardigheid van haar relaas niet onderzocht werd rekening houdend met de verklaringen van haar echtgenoot. Hij is nochtans een belangrijke getuige van wat er met haar gebeurd is. Hij heeft tevens een Somalisch paspoort afgelegd en andere documenten die zijn afkomst aantonen (zie o.a. het nieuw document in bijlage "Marriage Certificate"). Zijn verklaringen over hoe hij verzoekster ontmoette en over hun relatie vormt een belangrijk element om verzoekster nood aan bescherming te analyseren. In dit verband dient er trouwens benadrukt te worden dat de bestreden beslissing naar een beslissing verwijst die genomen werd ten aanzien van haar echtgenoot, hoewel er geen spoor te vinden is van deze beslissing.

Tot slot werpt verzoekster op dat rekening houdend met de situatie in Somalië, in bijzonderheid het feit dat meisjes en vrouwen de slachtoffers zijn van talrijke miskenningen van hun grondrechten, en haar geloofwaardige verklaringen omtrent haar asielaanvraag, en het hoge prevalentiecijfer van besnijdenis in Somalië, zij als vluchteling dient erkend te worden. Verzoekster en haar dochter behoren ongetwijfeld tot een welbepaalde sociaalgroep, dat van de jonge vrouwen in Somalië. De Somalische Staat is duidelijk niet in staat verzoeksters te beschermen tegen zulke bedreigingen en vervolgingsakten. Verzoekster voegt in bijlage bij haar verzoekschrift medisch attesten waaruit blijkt dat zij besneden is en haar dochter niet besneden is.

Verzoekster vraagt om als vluchteling erkend te worden of dat haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend wordt. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen en haar dossier naar het CGVS terug te sturen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan verzoeksters beweerde Somalische afkomst gelet op haar uiterst gebrekkige kennis over Somalië, meer bepaald over de stad Qoryooley, waar zij steeds gewoond zou hebben.

2.3.1. Zo stelt de Raad vast dat verzoeksters geografische kennis van Lower Shabelle en meer specifiek van Qoryooley, haar beweerde regio van herkomst, bijzonder beperkt is en dat verschillende van haar verklaringen strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Verzoekster verklaarde immers dat de rivier de Shabelle door de stad Qoryooley heen stroomt, met de wijk Hodan aan één kant van de rivier en de wijken Wadajir en Halane aan de andere kant. Verzoekster stelde ook dat er twee bruggen over de rivier zijn, één aan elke kant van de stad. Ook verklaarde zij dat de verharde weg die van Mogadishu komt evenwijdig met de rivier loopt (gehoorverslag 29 juli 2014, 7-8.) Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan er zich een kopie bevindt in het administratief dossier, blijkt echter dat de rivier langs de stad loopt, maar er buiten blijft en dat ze de weg vanuit Mogadishu kruist vlak voor de stad, ten zuidoosten van de stad. De rivier en de verharde weg lopen dus op geen enkel moment parallel door de stad. Alle wijken van de stad liggen bovendien aan één kant van de rivier en slechts aan één kant van de stad blijkt er een brug over de rivier te zijn, dit in tegenstelling tot wat verzoekster verklaart.

Wat de stelling van verzoekster betreft dat de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op verkeerde informatie om te beweren dat er geen rivier door Qoryooley loopt, alsook dat er maar één brug over de rivier is, merkt de Raad samen met verweerder in zijn verweernota op dat verzoekster aan de hand van de bijgebrachte outprints van Google Maps niet aantoonde dat de informatie vervat in het administratief dossier alsook de daarop gebaseerde vaststellingen foutief zouden zijn. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, met name dat de rivier 'Webi Shabelle' doorheen Qoryooley loopt (*ibid.*, 7), blijkt uit de door haar neergelegde outprints dat de 'Webi Shabeelie River' rond de stad loopt, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Evenmin kan uit deze outprints afgeleid worden dat er meerdere bruggen zouden zijn over deze rivier.

2.3.2. Verder kan verzoekster ook met betrekking tot de omgeving van Qoryooley weinig informatie geven. Zo kan zij weliswaar Qoryooley in de provincie Lower Shabelle plaatsen, maar kan geen enkele van de andere districten van Lower Shabelle noemen (*ibid.*, 6). Verzoekster noemde slechts de plaatsen Dharkenley, Buulo Sheikh, Haduman, Debirow, Tubeerow en Garaas Jaraan (*ibid.*, 6), welke geen van alle districten van Lower Shabelle zijn. Gevraagd wat deze plaatsen zijn, stelde zij dat het de provincies rond Qoryooley zijn, maar deze plaatsen zijn districten noch provincies. Sommige van deze plaatsen kunnen wel teruggevonden worden als dorp in de buurt van Qoryooley. Verzoekster slaagt er in Marka te noemen als hoofdstad van Lower Shabelle, maar kon geen enkele andere stad in de omgeving van Qoryooley noemen (*ibid.*, 6, 7). De plaatsen Kurtunwaarey en Wanla Weyn, twee districten in Lower Shabelle, herkent zij in het geheel niet wanneer ze haar worden aangeboden (*ibid.*, 18 - 19).

2.3.3. Ook verzoeksters clankennis blijkt opvallend gebrekkig te zijn, terwijl, gelet op het belang van clankennis in de Somalische samenleving (zie informatie administratief dossier), van een Somaliër verwacht mag worden dat hij zijn eigen clan en de belangrijkste clans in zijn omgeving kan toelichten. Verzoekster is slechts in staat twee van de grote Somalische clans te noemen, met name Darod en Hawiye, (*ibid.*, 4) en weet klaarblijkelijk niet tot welke grote clan haar eigen clan Gadabursi/Samaroon behoort (*ibid.*, 5). Nochtans behoort de clan Gadabursi/Samaroon volgens elke voor het CGVS beschikbare bron tot de grotere clan Dir. Het is dan ook zeer bevreemdend dat verzoekster deze clan niet spontaan noemt wanneer gevraagd naar de grote clans in Somalië (*ibid.*, 4) en dat zij, wanneer deze clan wordt aangeboden, er geen enkele subclan van kan noemen (*ibid.*, 18). Verder blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij niet weet dat de clan Habar Gidir tot de grotere clan Hawiye behoort, hoewel zij zelf stelt dat de clan Habar Gidir dominant is in Qoryooley (*ibid.*, 5, 9). Verzoekster kan geen enkele subclan van Habar Gidir noemen (*ibid.*, 5, 9), noch herkent zij de clan Ayr (een belangrijke subclan van Habar Gidir), wanneer haar deze wordt aangeboden (*ibid.*, 18). Nochtans is het juist de clan Ayr die erg dominant is in Lower Shabelle en dit is ook de clan van Sheikh Yusuf Mohamed Siyad «Indha-Adde», tot 2008 een belangrijke regionale warlord voor Lower Shabelle (zie informatie administratief dossier). Verzoekster noemt terecht de clans Jiddo en Garre in Qoryooley, maar kan deze clans in het geheel niet plaatsen bij de grote clan waar ze toe behoren (*ibid.*, 9). Bovendien valt op dat verzoekster (onder andere) deze clans in het geheel niet noemde toen zij eerder in het gehoor gevraagd werd of zij nog andere Somalische clans kende (*ibid.*, 5), waardoor haar

opsomming van clans die in Qoryooley in de meerderheid zijn (*ibid.*, 9) ingestudeerd dan doorleefd voorkomt. Hoe dan ook het CGVS heeft terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden haar nationaliteit aan te tonen nu ze niet in het bezit is van genoegzame identiteitsdocumenten, althans deze niet voorlegt. Immers verzoekster dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en haar eigen sociale visuele leefwereld. Verzoekster bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden.

2.3.4. De lacunes in verzoeksters socio-politieke kennis over Qoryooley en Lower Shabelle bevestigen verder de ongelooftwaardigheid van haar Somalische nationaliteit. Immers verzoekster moet kunnen zeggen wie gevaar opleverde en waarom ze met bepaalde groepen of personen geen contact mag hebben. Minstens is het redelijk aan te nemen dat verzoekster die herhaaldelijk thuis en of in familiekring hoorde. Verzoekster noemde, gevraagd wie er de controle had over Qoryooley en Lower Shabelle, een zekere Hassan Ibrahim (CGVS p. 15). Deze persoon zou van de Habar Gidir clan zijn. Verzoekster kent zijn subclan niet, maar hij zou de controle gehad hebben over Lower Shabelle sinds de burgeroorlog uitbrak tot op het moment dat zij uit Somalië vertrok. Gevraagd of deze persoon bij de overheid hoorde of bij één of andere religieuze groep, stelt zij dat hij enkel bij de Habar Gidir hoorde en dat er op het moment van haar vertrek geen religieuze groep aanwezig was in Qoryooley (*ibid.*, 15-16.). Later in het gehoor nuanceert verzoekster dat Al Shabaab (een religieuze groepering) sinds 2007 in Qoryooley was, maar dat ze nergens controle hadden, ze doodden enkel mensen (*ibid.*, 22). In de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in het administratief dossier, valt echter niets terug te vinden over een zekere Hassan Ibrahim die sinds de burgeroorlog tot 2011 Lower Shabelle gecontroleerd zou hebben. Alle bronnen zijn het er over eens dat sinds begin jaren 2000 krijgshoofd Yusuf Mohamed Siad, bijnaam Indha Adde, de controle had over Lower Shabelle. In 2006 sloot hij zich aan bij de Islamic Courts Union (ICU). ICU werd op zijn beurt eind 2006 verdreven door de Somalische Transitie Overheid (TFG) met de hulp van het Ethiopische leger. Na intense gevechten met TFG nam Indha Adde in juni 2007 de controle van Buulo Mareer in het district Marka en van het district Qoryooley opnieuw over. Ook dit had verzoekster kunnen weten, zij het niet noodzakelijk tot in detail. Het is dan ook bijzonder vreemd dat verzoekster de naam Yusuf Mohamed Siad of zijn bijnaam Indha Adde niet spontaan noemt wanneer haar gevraagd wordt wie er haar regio controleerde sinds de burgeroorlog (*ibid.*, 15-16). Zelfs indien verzoekster, gezien haar jonge leeftijd, niet exact zou weten sinds wanneer hij haar regio onder controle had, zou men toch minstens verwachten dat zij zijn naam uit eigen beweging zou noemen. Verzoekster blijkt echter zijn naam/bijnaam zelfs niet te herkennen wanneer deze haar wordt aangeboden (*ibid.*, 19). Ook de naam van de leider van Al Shabaab voor Lower Shabelle, Mohamed Abu Abdalla, herkent zij niet (*ibid.*, 22). Verzoeksters verklaring dat Al Shabaab nergens controleerde (*ibid.*, 22) is niet aannemelijk aangezien Al Shabaab sinds 2008 wel degelijk verschillende regio's in Somalië onder controle had en er een eigen administratie invoerde. Blijkens de informatie vervat in het administratief dossier hadden ze sinds 2010 de controle over heel Lower Shabelle, inclusief verzoeksters district Qoryooley. Er kan niet worden aangenomen dat dit gegeven verzoekster ontgaan zou zijn, zeker aangezien zij beweerde zelf problemen met Al Shabaab gehad te hebben en om die reden haar land ontvlucht te zijn (*ibid.*, 21). Ten slotte kan verzoekster haar geschooldheid niet aanvoeren ter rechtvaardiging van haar onwetendheden wanneer blijkt dat verzoekster wel abstracte theoretische kennis vermeldt (de laatste vier presidenten van Somalië - weliswaar zonder van één van hen de clan te kunnen geven) (*ibid.*, 16, 17), terwijl zij klaarblijkelijk nog nooit gehoord heeft van de belangrijkste personen die haar eigen regio (Lower Shabelle) controleerden toen zij er zou gewoond hebben. Bovendien, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst, alsook met betrekking tot de clanrelaties in Somalië. Verzoekster beperkte scholing houdt niet in dat haar inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoeksters analfabetisme is verder evenmin een aannemelijke verklaring voor haar socio-politieke en etnografische onwetendheid aangezien deze betrekking heeft op algemene kennis en het dagelijkse leven zodat er helemaal geen scholing of bijzondere ervaringen nodig zijn om van dergelijke elementaire gegevens kennis te hebben. Voorts dient aangaande de jonge leeftijd van verzoekster te worden opgemerkt dat zij op het ogenblik van haar vertrek uit Somalië toch al 16 à 17 jaar oud moet geweest zijn, wat toch al een leeftijd is waarop een zekere kennis mag verwacht worden van de geografische, etnografische en socio-politieke situatie van haar beweerde regio en land van herkomst.

2.3.5. Het feit dat verzoekster haar verklaringen in de Somalische taal heeft afgelegd, vormt geen afdoende bewijs van haar beweerde Somalische nationaliteit en doet bijgevolg geen afbreuk aan

bovenstaande vaststellingen, omdat blijkt de informatie vervat in het administratief dossier de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia.

2.3.6. Wat de beweringen van verzoekster betreft dat zij niet werkte en thuis bleef, alsook dat buiten rondlopen heel gevaarlijk is voor meisjes en jonge vrouwen in Qooryoley omdat er leden van de groepering Al Shabaab daar aanwezig zijn en hun extremistische interpretatie van het Koran opleggen, merkt verweerder in zijn verweernota terecht op dat verzoekster niet aantoont waarom haar beweerdelijk profiel van niet werkende vrouw die thuis bleef haar moet verhinderen kennis te hebben van haar onmiddellijke omgeving. Verzoekster kan bezwaarlijk beweren dat Somalische vrouwen geen kennis hebben of kunnen hebben van hun sociale omgeving. Geenszins kan blijken dat verzoekster van bij haar geboorte gevangen leefde in haar huis. Aldus kan zij bezwaarlijk menen dat de loutere bewering dat zij enkel thuis bleef en bijna nooit buiten kwam, voldoende is om haar algemene onbekendheid toe te dekken. Immers geenszins wordt aangetoond dat in Somalië vrouwen geen sociale rol te vervullen hebben of worden weggehouden van de sociale omgeving. Bovendien is verzoeksters bewering dat zij niet buitenkwam, strijdig met haar eigen verklaringen waaruit blijkt dat ze wel buiten kwam. Zo stelde verzoekster dat zij niet thuis was toen Al Shabaab bij haar thuis kwam en dat zij op straat werd tegengehouden door een kennis van haar moeder die haar meenam naar haar huis (*ibid.*, 21). Eveneens blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij blijkbaar de markt bezocht (*ibid.*, 24). Alsook blijkt uit haar verklaringen dat haar vader een winkel had waar zij haar partner heeft leren kennen (*ibid.*, 13). Verzoekster leidde dan ook geenszins een geïsoleerd leven. Er kon dan ook verwacht worden dat verzoekster voldoende kennis had van de geografische, etnografische en socio-politieke kennis in haar regio van herkomst.

Waar verzoekster nog aanhaalt dat het meer dan drie jaar geleden (voor het gehoor) is dat zij is gevlucht, wat een negatieve invloed heeft op haar herinneringen, des te meer wanneer de vragen namen betreffen die zij sindsdien niet meer heeft gebruikt of gehoord, overtuigt zij geenszins. Verzoekster toont niet met concrete en objectieve stukken aan dat de vragen die haar werden gesteld onredelijk zijn. Zelfs al zou het (ten tijde van haar gehoor) drie jaar geleden zijn dat zij haar beweerde geboorteland zou verlaten hebben, dan nog kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij herinneringen heeft aan het land waar zij beweert te zijn geboren in 1994, te zijn opgegroeid en te hebben gewoond tot 2011.

De Raad stelt echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten haar herkomst uit deze regio volledig loochenen. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Qotyooley en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door haar aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.4. Wat betreft verzoeksters verklaring dat haar moeder haar dochter zou laten besnijden indien zij zou terugkeren naar haar land van herkomst, hoewel zij tegen besnijdenis gekant is, stelt de Raad vast dat verzoekster zeer vaag blijft met betrekking tot het concrete gevaar dat haar dochter zou lopen. Gevraagd wie haar zou besnijden, antwoordt zij slechts dat 'vrouwen' haar zouden besnijden. Gevraagd welke vrouwen, stelt zij nu dat haar ouders haar dochter zouden besnijden. Gevraagd of ze het zouden doen als zij het niet wilde, stelt zij dat het te maken heeft met de cultuur, maar verzoekster ontkent ooit met haar ouders over besnijdenis gesproken te hebben sinds de geboorte van haar dochter. (*ibid.*, 23.) Ook verzoekers echtgenoot verklaart dat haar moeder, die hij beschouwt als degene die de besnijdenis van hun dochter zou wensen, nooit effectief over een eventuele besnijdenis van hun dochter heeft gesproken (zie gehoorverslag echtgenoot, 29).

In elk geval dient ook een vrees voor besnijdenis beoordeeld te worden tegenover verzoeksters land en plaats van herkomst. Aangezien reeds uitgebreid geargumenteed werd dat verzoekster haar werkelijke verblijfplaats en regio van herkomst nooit kenbaar maakte, kan een eventuele nood aan bescherming tegen een besnijdenis van haar dochter onmogelijk beoordeeld worden. De Raad benadrukt dat de actuele situatie in Somalië slechts nader moet worden onderzocht, indien verzoekster haar beweerde Somalische nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt, *quod non in casu*. De verwijzing naar de algemene situatie aangaande vrouwenbesnijdenis in Somalië is te dezen dan ook niet dienstig.

De medische attesten waarin geattesteerd wordt dat verzoekster besneden werd (type 4) en haar dochter niet besneden werd, doet aan voorgaande geen afbreuk. Hieruit kan niet zonder meer afgeleid worden dat verzoekster over de Somalische nationaliteit zou beschikken.

2.5. De overige door verzoekster bijgebrachte documenten werpen geen ander licht op bovenstaande overwegingen. Voorts dient er op gewezen te worden dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot werd geweigerd bij arrest nr. 161 554 van 8 februari 2016.

Hierin werd inzake de neergelegde documenten gesteld:

Het Somalisch diplomatiek paspoort van haar echtgenoot, waarvan verzoeker ter terechtzitting het origineel bijbrengt, kan niet als bewijs van zijn nationaliteit of herkomst uit Mogadishu worden aangenomen.

“Uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie kan vooreerst een lucratieve privéhandel in Somalische documenten (inclusief diplomatieke documenten) blijken. Voorts komt Somalië in de ‘Corruption Perceptions Index 2013’, op rang 175 van de door de niet-gouvernementele organisatie ‘Transparency international’ 175 onderzochte landen en dus als het meest corrupte land ter wereld. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. Blijkens de informatie vervat in het administratief dossier en vermeldt in de bestreden beslissing, zijn ook Somalische diplomatieke paspoorten in de handel en werd zelfs een exemplaar verkocht aan een voor drugshandel ontslagen corrupte Turkse politiemann. Om dezelfde reden van wijdverspreide corruptie kan ook verzoekers geboortecertificaat niet aangenomen worden als een bewijs van zijn afkomst en nationaliteit. Bovendien kan opgemerkt worden dat op zijn geboortecertificaat staat dat verzoeker geboren werd in Beledweyne (zie vertaling in administratief dossier), terwijl hij zelf verklaarde geboren te zijn in Mogadishu (gehoorverslag 29 juli 2014, 3).

De documenten die verzoeker voorlegt in verband met zijn diplomatieke aanstelling op de ambassade in Frankrijk kunnen evenmin overtuigen. Daargelaten dat ook dergelijke stukken gekocht kunnen worden zijn verzoekers verklaringen over deze beweerdelijke aanstelling bezwaarlijk voldoende om zijn beweringen te ondersteunen. Verzoeker kent immers de toenmalige consul niet van de Somalische ambassade in Frankrijk, noch kan hij enig ander contactpersoon op de ambassade noemen (ibid., 23), zelfs niet de personen vermeld op het door verzoeker voorgelegde document. Voor zover verzoeker naar aanleiding van zijn vervolging documenten ontving en deze meenam op zijn vlucht en voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van zijn asielmotieven, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud ervan. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Dit is dus niet het geval. Bovendien verklaart verzoeker zelf dat de ambassade niet functioneerde toen hij er toekwam in april 2012 (ibid., 23), wat ook blijkt uit de informatie die door het Commissariaat-generaal werd ingewonnen. De Somalische ambassade in Parijs blijkt immers weinig operationeel te zijn geweest in de periode van 2011 tot 2013. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker zou aangesteld worden als tweede secretaris, wanneer hij zelfs geen mogelijkheid had om in contact kon komen met iemand van de ambassade waar hij zou aangesteld zijn en het evenmin mogelijk was om deze functie uit te oefenen.

De artikels en de Youtube video met betrekking tot S.M.A. bevestigen dat zij een Somalisch parlamentslid is. Verzoeker zelf wordt echter nergens getoond of genoemd, zodat niet kan worden ingezien wat verzoeker hiermee wil aantonen. Wat betreft de (fotokopie van de) foto van verzoeker bij aanvullende nota waaruit moet blijken dat de vrouw afgebeeld op de foto, S.M.A., zijn moeder is, stelt de Raad vast dat dit bezwaarlijk als een objectief bewijselement kan aanvaard worden. Het loutere feit dat verzoeker met S.M.A. op de foto staat, toont geenszins een familiale band aan laat staan een moeder-zoon band. Ook de foto’s waarop enkel zij staat afgebeeld, tonen dit niet aan. Bovendien moet worden herhaald dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verblijf in en herkomst uit Somalië. Er kan dan ook evenmin aangenomen worden dat hij de zoon is van een Somalisch parlamentslid. De door verzoeker neergelegde fotokopie van het paspoort van, luidens verzoeker, zijn moeder, bevestigt deze vaststelling. Verzoeker kent immers de correcte identiteitsgegevens niet van de persoon die hij als moeder aanduidt. Zo leest de Raad op het paspoort dat zij Z...b M. A...r heet, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaard had dat zijn moeder S...m M. A...r heet (ibid., 12) en bij de Dienst Vreemdelingenzaken S...b M. A...i. Ook de erop vermelde geboortedatum, 1956, komt niet overeen met verzoekers verklaringen dat zij in 1958 geboren is (ibid., 12).

De (fotokopieën van de) foto's van verzoeker voor het theater van Mogadishu en voor de "Villa Somalia", tonen hoogstens aan dat verzoeker daar geweest is, maar kunnen bezwaarlijk als een bewijs beschouwd worden van zijn nationaliteit en herkomst uit Somalië.

De bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota gevoegde fotokopie van een "Marriage Certificate" kan evenmin als bewijs van zijn nationaliteit of herkomst uit Mogadishu worden aangenomen. Vooreerst hebben fotokopieën, omwille van de manipuleerbaarheid door middel van allerhande knip- en plakwerk, geen bewijswaarde. Bovendien dient er nogmaals op gewezen te worden dat corruptie wijdverspreid is in Somalië te meer nu uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en sindsdien geen functionele regering, noch een centrale administratie meer kende. Ook alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten.

Tot slot wijst de Raad er op dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. In casu dient opgemerkt dat verzoeker tijdens een uitgebreid gehoor op het Commissariaat-generaal zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet kon aantonen, waardoor aan de (kopieën van) documenten die hij ter ondersteuning van deze nationaliteit en herkomst voorlegt, evenmin bewijswaarde kan gehecht worden.

In verband met de algemene artikels die verzoeker voorlegt met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië, dient opgemerkt dat hij zijn herkomst uit Somalië niet heeft aangetoond en deze artikels bijgevolg niet dienstig zijn."

Tot slot wijst de Raad er op dat documenten beoordeeld moeten worden in samenhang met de verklaringen en derhalve slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.7. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De verwijzing naar 's Raads arrest nr. 131 744 van 21 oktober 2014 waarin geoordeeld werd dat de verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij oppert dat hij verstoken blijft van een rechtsmiddel met schorsend effect wanneer een risico op een schending van artikel 3 van het EVRM zou opduiken eenmaal zijn land van bestemming in het kader van zijn verwijderingsmaatregel duidelijk is geworden en de schending van artikel 3 juncto artikel 13 EVRM zich voordoet, is *in casu* dan ook niet dienstig vermits, zoals hoger vermeld, de Raad te dezen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel.

2.8. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen terwijl tijdens het CGVS-gehoor benadrukt werd dat het gegeven dat verzoekster niet recent uit Somalië afkomstig is en/of een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om de asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al haar verklaringen. Verzoekster bleef echter volharden in haar herkomst uit Qoriyoley, hetgeen zij niet kon aannemelijk maken.

2.8. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK